

Egressy Tükör

2016 ősz-tél

Ökoiskola

KerékpArt

Gólyahét

Börzék

KatonaSuli

Múzeumok őszi fesztiválja

Szalagavató

Túra

Jubileum

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő: F. Juhász Márta

Az újság készítésében részt vettek: Horváth György, Barany Márk, Faludi Miklós, Simon Dániel, Rácz István, Takács Szabolcs, Pásztor Dominik, Répás Benedek, Soós Zoltán, Szíjjártó Dóra, Szlávik Marcell Tódor

Ökoiskola

„A természet hatalmas, az ember parányi. Ezért aztán az ember léte attól függ, milyen kapcsolatot tud teremteni a természettel, mennyire érti meg, és hogyan használja fel erőit saját hasznára.”

Egy ökoiskola abban különbözik egy átlagos iskolától, hogy nemcsak a tanításban érvényesülnek a környezettudatos nevelés, a fenntarthatóság pedagógiájának elvei, hanem az iskolai élet minden területén; az iskola működése terén éppúgy, mint a gyerekek étkeztetése, táborok, túrák, különböző programok szervezése során. A mi iskolánk büszke lehet rá, hogy mindent elkövet azért, hogy valóban megfeleljünk az Ökoiskola címnek.

A tanév elején, iskoláink tanulói részt vettek a Szabadság téren a magyarországi erdészetek rendezvényén, ahol interaktív erdei kincsestár hívta fel a figyelmet az erdőre, hogy újra legyen fontos mindenkinek ez a sokszínű, értékes természeti környezet. A tematikus sátrak között megismerkedhettek a diákok az erdészek munkájával, a fenntartható erdőgazdálkodással éppúgy, mint az ehető, iható erdei termékekkel, erdő- és vadgazdálkodással. Az erdei turizmussal kapcsolatos információk pedig hasznosak lehetnek osztálykirándulás szempontjából.

Valamint jelen voltunk a Deák téren, az Akvárium Klubban a Fenntarthatósági napon, ahová állítólag 5000 fő látogatott ki idén. A két konferenciafesztivál célközönsége mindenképp a fiatalok voltak, talán az erdős rendezvényen még inkább a kisebbekre koncentráltak leginkább, míg a másikon a kamaszokra, a fiatal felnőttekre. (Bár amikor mi voltunk kinn Deáknál igen felhős volt, s nagyon készülődött egy vihar...) Ötven kiállító szervezet várta az ügy iránt érdeklődőket, többek között a megújuló energia, a termelői élelmiszerek, a vegán étkezés és az ökodivat témakörében.

A két rendezvényen megtekintettük a különböző szervezetek kiállításait, tesztekkel töltöttünk ki, beszélgettünk a szakértőkkel, s esetenként büszkén tehetünk zsebre, ill. hátizsákba a megnyert reklámajándékokat.

Kedvencünk volt a lenti gép: Opel Ampera, a cég első elektromos autója. 5 millió használtan egy ilyen autó, de ezt itt bárki megtekinthette kívülről-belülről, s mindent megtudhatott róla. A megújuló energia használatáról, az Európai Unió területén érzékelhető energiaforradalomról sokat

megtudhattunk. De kétségkívül jobban lekötöttek bennünket a megmozgató feladatok. Igaz, nagyon finom volt a saláta, a muffin is, amiből kóstolót kaptunk.

Nagyon érdekesek voltak a téren kiállított műalkotások is, ötletes volt a sörös- és energiatalos dobozokból készített Eiffel-torony. Nem kevés türelem kell egy ilyen létrehozásához.

Ez a kép pl. egy régi földrajzórai kellék, amit teleragasztottak szeméttel, hogy jelezzék, mit teszünk a Földünkkel.

Csibi János

Föld

Mit neked ad az ég, színeset feketét,
Kár biz a szavakért, pár kicsi vacakért.

Távoli legelő, nyájakat etető,
Éjbeli lepedő, álmomat lefedő.

Mit neked ad a föld, mit fajod örökölt,
Kék egű anyaföld, talpa a csupa zöld.

Zöld erdő fölzengő moráját,
Kék égnek szikrázó sugarát
Sose öld,
De becsüld.

KerékpArt

Az Iparművészeti Múzeum és a Magyar Közlekedési és Műszaki Múzeum együttműködésében létrejött Bringológia című kiállítás. Ennek kapcsán volt egy pályázat, használt bicikli alkatrészekből kellett létrehozni egy művészeti alkotást. Csiki tanár úr vezetésével iskolánkból három csapat indult a pályázaton. A diákok összegyűjtötték az alkatrészeket: láncok, fogaskerekek, kerekek,

küllők, külső-belső, váz... Szeptember közepétől október 12-éig

minden héten legalább

alkotni. Mindenki

csinálni ilyen

Tűzrókája, a tizedikesek

végzősök alkotása igen

büszkék voltak a

Iparművészeti

részt vettek az

megtekinthették a többi

különböző díjazású

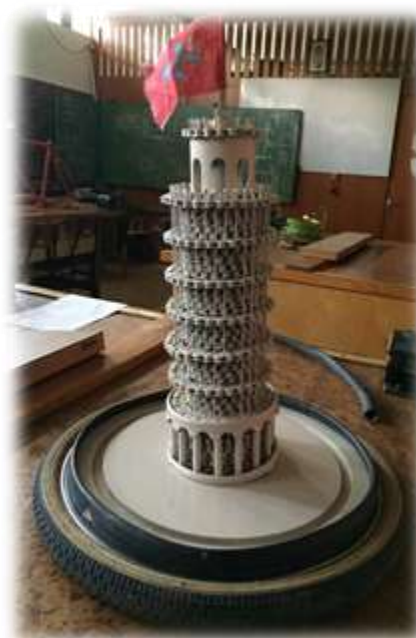
nem a művészeti

A többi alkotás

eredeti, mint a mieink,

találni a neten hasonló

Büszkén jelentjük, hogy

2x lementek a műhelybe a fiúk ötletelt, hogy milyen figurát lehet alkatrészekből. A kilencedikesek Pisai Ferde tornya, valamint a mutatós lett. A diákok rendkívül műveikre. Novemberben az Múzeumban a családi napon eredményhirdetésen, ahol résztvevő alkotását is. Két csapat volt, értelemszerűen mi iskolások csoportjában indultunk. szerintünk nem volt annyira bár kétség kívül sok ötletet lehet témában.

három díjat is elhoztunk!

Gólyahét

November második tanítási hetében gólyahetet tartottunk a suliban, a DÖK szervezésében. A

szervezési bizottság tagjai: Fehér Patrik, Karacs András, Plavec Patrick, Orsós Krisztina, Takács Szabolcs, Dóczi Bálint.

Iskolánkban hagyomány ennek a hétnek a megszervezése, bár ez néha nyögvenyelősen megy, mert rengeteg dolgot össze kell állítani, sokmindent meg kell szervezni. Ebben a felsőbb évfolyamok közül kevesen vesznek részt szívesen, max. a DÖK-tagok tudnak több dolgot az eseményről. A gólyák programjain a „nagyok” igazándiból ritkán vesznek részt, pedig lenne rá lehetőség, hogy jobban megismerjék egymást és összeszokjanak az évfolyamok, és a legközelebbi közös egressys programokon össze tudjanak dolgozni a különböző évfolyamok. A gólyák általában tartanak az új iskolától, sokat segítene, ha lenne mentorálás bizonyos fokig a nagyok részéről. A kilencedikesek igényelnének a beilleszkedéshez több segítséget, vagy legalábbis több pozitív kisugárzást...

A gólyanapok eseményei közé tartoztak: a szokásos sportesemények(kosár, foci, sorversenyek), beöltözések, vicces vetélkedők.

Börzék

Az elmúlt években nagy divatja van a különböző iskolabörzéknek, művelődési házakban és egyéb megjelenési fórumokon. Ennek okait abban kereshetjük, hogy jóval kevesebb diák kerül középiskolába, mint a korábbi években. A közelmúltban sokat változott az oktatási rendszer, sok diák és szülő nincs tisztában a változásokkal, ezért is nagyon hasznosak ezek az informatív jellegű rendezvények. Iskolánk börzén való részvételét az igazgató helyettesünk koordinálja, aki minden börzére igyekszik a különböző szakmacsoportok képviselőit elvinni. Így jelene voltak már a futball akadémiások éppúgy mint a kéttannyelvű képzésünk diákjai. Ilyenkor bemutatjuk iskolánk jellegzetességeit, képzéseink népszerű vonásait. Általában „toltunk „ egy kb. 2 perces monológot, majd jöttek az érdeklődők infót vadászni a suliról. A szokásos kérdések mindig felmerülnek az érdeklődők részéről: „milyen tantárgyak vannak, milyenek a tanárok, milyen a szakképzés, az órák összetétele milyen, kell-e második nyelvet tanulni... A sportosztály nagyon nagy érdeklődést keltett. Valamiért egyre kevesebben érdeklődnek az elektro iránt, viszont mindenki az infóba van látszólag beleszerelmesedve.

Fontos számunkra, hogy iskolánk népszerű legyen a bejövő évfolyamok számára, ezért igyekszünk megmutatni pozitív oldalainkat, így általában elvisszük bemutatni az iskoláról szóló kisfilmünket, valamint a gépészeink által készített „műalkotásokat”. 3-4 filmet is lejátszunk egymás után. Áramköri demonstrációs gyakorlóelemünk, amit Nagy Péter tanár úr alkotott olyan ufószerű alkotmánynak tűnt az arra járók számára.

Miben jobb az Egressy? No, ezt kell bemutatnunk minden ilyen alkalommal!

KatonaSuli

-Faludi Miklós főtörzsőrmester beszámolója -

A 2016/17 tanév izgalmaival indult. Át kellett vennem Grigoreff tanár úr helyét az Egressyben, és tovább vinni a KatonaSuli programot. Kihívást és megtiszteltetést is jelentett ez a munka. Az órarendváltások miatt az év elején ez nem is tűnt könnyű feladatnak. Végül a tanítás elején és végén sikerült alkalmas időpontokat találni az órák megtartására és zavartalanul folytatódott az oktatás mind a négy évfolyamon.

Szeptember végén az iskola hagyomány szerint megrendezte járőrversenyét, melyre tíznél is több csapat érkezett más iskolákból. A csapatok között katonasulisok és „civilék” egyaránt

rajthoz álltak, hogy leküzdjék az embert próbáló feladatokat. A katonai alapismeretek tanára kifejezetten katonai jellegű feladatokat állított össze. A csapatok egyszerre kapták meg a titkos üzenetet, melyet öt percig tanulmányozhattak, hogy majd a verseny végén minél többet felidézzenek belőle. A feladatok: légpuska lövészet, a sebesültszállítás, (nem volt egyszerű feladat, hiszen a sebesült tengerészcsákját, puskáját és sisakját is vinni kellett). A gránátdobás (a teniszpálya fölött kellett célba találni), a kúszófolyosó, a fegyver szét- és összeszerelés, a terepjáró tolás mind-mind szerepelt a palettán, de az elsőséget végül a fekvőtámaszverseny döntötte el.

Október elsején a Petőfi laktanya családi napjára látogathattak el az érdeklődők, pár nappal később pedig fegyverzettechnikai foglalkozást tartottunk az objektumban diákoknak.

Október hónapban elkezdődött a korábban már terep alagsori lőter fejlesztése. A Magyar Sportlövők Szövetsége támogatása révén sikerült egy teljesen automatizált lőteret kiépíteni az iskolában, öt lőállással. Mostanság heti rendszerességgel zajlanak lövészetek.

Decemberben Magyar Sportlövők Szövetségének támogatásával, Mikulás-kupa légpuska lövőbajnokságot rendeztünk. A Mikulás kupán hat iskola vett részt. A diákok számára igazi kihívást jelentett a verseny, hiszen néhány kivétellel nem gyakorolják a légpuska lövészetet heti rendszerességgel. Helyezések az Egressyben: I. Kurucz Vince, II. Lisztes Marcell, III. Bárczi Dávid. Az iskolák közötti döntőre január közepén kerül sor.

Az őszi szünet után szervezték meg az idei KatonaSuli diákkonferenciát, mely a negyedik volt a sorban. Az esemény házigazdája az MH Hadtörténeti Intézet és Múzeum méltó színhelyéül szolgált az eseménynek. Hat iskolából összesen kétszáz diák és pedagógus vett részt az előadásokon, melyet idén a II. Rákóczi Ferenc Közgazdasági Szakgimnázium diákjai prezentáltak.

Novemberben elkészült az első haditechnikai makettünk, egy F-117 lopakodó bombázó, ami a katonai szaktanterem vitrinében tekinthető meg. Bárczi Dávid munkája.

Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnoka által meghirdetett karemléma pályázatra is készültek pályamunkák. Harmadik helyezést sikerült elérnie Bárczi Dávidnak a 11. évfolyamból. Az oklevelet a dandár karácsonyi ünnepségén vehette át Baráth Ernő ezredes úrtól a dandár parancsnokától. Ugyanezen az ünnepségen kapott elismerést a KatonaSuli programban végzett tevékenysége alapján az végzős évfolyamból Tichy Ádám, illetve a 11. évfolyamból Csipak Attila vendégtanuló. Tichy Ádámról a szalagavató bálon is felfigyelhettünk, hiszen katonás fegyelmezettséggel vezette partnerét a bál zárásaként megtartott keringő folyamán.

A karácsonyi szünet előtti utolsó tanítási órán ismét a légpuskák kaptak szót, végre jöhetett egy kis pontozás-számolás nélküli örömlövészeti megújult lőtér.

Január első fele ismét a tervezés. Az ünnepélyes lőtér-megnyitó és az iskolák közötti döntő között a féléves jegyek lezárására is sor kerül majd, de gondolatban már mindenki a tavaszi versenyek helyszínén jár. KatonaSuli focibajnokság, mezei futóbajnokság, járőrverseny ezeken túl pedig fegyverzettechnikai foglalkozás, alaki foglalkozások, nyáron pedig a megszokott táborok.

Ki tudna minden programot felsorolni? Még papírból sem könnyű feladat.

az Egressyben

Sok diák számára a múzeum csak kötelezően letudandó program, unalmas, poros, a Z generáció számára tökéletesen érdektelen dolgokat felhalmozó intézmény. Ezeket a sztereotípiákat igyekszik eltüntetni ez a pár éve indult programsorozat, mely igyekszik az Utazó múzeum ötletével lerombolni a negatív előítéleteit a diákoknak. Különböző múzeumok múzeumpedagógusai mennek ki iskolákba interaktív előadásokat tartani bizonyos témakörökben.

Miután a 10. évfolyam kb. ekkor érkezik el a barokk témakörhöz irodalomból adódott az ötlet, hogy éljünk a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum programjának lehetőségével.

„Korok konyhája - barokk: Megismerkedünk a korszak néhány jellegzetes tárgyával, ismerkedünk a korabeli ételek alapanyagaival és fűszereivel, és – igény szerint – édességként fűszeres, édes gyümölcszeleteket készítünk.”

Az érkező fiatalember hamar elnyerte a 10. a osztály bizalmát, figyelmét. Nem

előadást tartott, kérdezgetett, pl. milyen ételek a kedvenceik, milyen fűszereket ismernek. Hamar kiderült, hogy kevés ötletünk lenne az Amerikából bekerült ételek, fűszerek nélkül. Képeket adott körbe, azok alapján épült fel a beszélgetés egy része. Majd az előadás után jött a fincsi: alma fűszerekkel; annak ellenére, hogy milyen egyszerű ötlet, nagyon népszerű volt.

A másik előadása az egyébként marketing szakot végzett előadónak a 12. k osztályban volt Irodalom-kávéház címmel. Miért tölti valaki híres íróként egész napját egy vendéglátó helyen? Miért a kávéházba érkeznek a levelei, és miért köszönheti sikerét egy főpincér jólelkiségének? Képekkel, régi dokumentumokkal és múzeumunk eredeti tárgyaival játékos formában fedezhettük fel, miként játszottak kulcsszerepet a kávéházak a magyar irodalmi életben. Mindenképpen érdekes megtörni az irodalomórák monotonitását egy-egy ilyen érdekességgel, még akkor is, ha ezek a témák nem tartoznak a szigorú érettségi követelményekhez.

A másik előadónk a Hadtörténeti Múzeumtól érkezett iskolánkba, Zrínyi katonái címmel hozott egy - kicsit talán magasabb röptű-előadást. Amikor belépett az iskolába még a portás is döbbenten megbámulta, mert korhű öltözkében érkezett.

Az előadás egy részét a fiúk már hallhatták a katonasulis konferencián a Várban. Most a múzeumpedagógus kiegészítette ezt ppt-kkel,

valamint azzal, hogy az általa használt rengeteg idegen szóra rá lehetett kérdezni, hogy mit jelentenek.

Az előadás inkább történelmi és katonai alapismeretek tárgyából volt hasznos. Részletesen bemutatta a 16. sz-i Magyarország történetét, a politikai problémákat, Zrínyi szerepét az országban, meg a kor hadászati technikai találmányait. De még a ruházatról is sok mindent megtudtunk: pl. mit is jelent az, hogy a csizmákat egy kaptafára készítették.

Talán leginkább a puskával kapcsolatos információk voltak érdekesek: miért is nem lehetett vele célozni, hogyan kellett a lőport betölteni, miként jelennek meg ezek a történelmi filmekben.

A közel 1,5 órás előadásnak voltak kevésbé érdekfeszítő részei, de a végén mindent kézbe lehetett venni, lehetett fotókat készíteni, sőt még a sisakot is felpróbáltuk. Amikor az osztály nagy része már hazaindult még mindig maradtak páran kérdezősködni.

A lépcsőn lefelé menet is akadtak tágra nyílt szemű diákok, akik érdeklődve nézték a tanár úr jelmezét és fegyvereit.

Interjú Szijártó Dorina Dorkával

2016. december 2-án az Erzsébetligeti Színházban az Egressy Gábor Szakgimnázium diákja az Angyalföldi Zenés Diákszínpad és Tanoda a Szép nyári nap című darabbal lépett fel.

- Hogy is került a mi iskolánk szalagavatójára ez a diákszínpad?

- Tóth Judit tanárnő és osztálya volt a rendezvény fő szervezője, ők kértek fel bennünket a fellépésre. Tóth tanárnő hallott fellépni az iskola 60. évfordulóján rendezett előadáson. Majd egy beszélgetés során kiderült, hogy a tanárnő unokatestvére is ugyanabban a stúdióban játszik, ahol én. Így adódott az ötlet, hogy akkor a színtársulattal lépünk fel a szalagavatón.

- Mutasd be ezt a színtársulatot röviden!

- Most volt 5 éve, hogy megalakult ez a tanoda, amelynek megemlékezésére decemberben tartottunk egy gálát, ahol a nézők még vendégművészekkel is találkozhattak. Évente vannak vizsgaelőadásaink, amelyeken musicaldarabokat szoktunk előadni, emellett vannak apróbb felkéréseink is, amelyeket szívesen elvállalunk. Down Alapítvány egyik rendezvényére is meghívtak minket, valamint a Pesti Magyar Színházban is játszottunk már.

- Hányan vagytok a tanodában?

- Kezdetben 5 tanulóval kezdtük az évet, amely az évek során szépen gyarapodott. A Szép nyári nap bemutatóján már több mint 31 gyerektől zengett a színpad.

- Milyen darabokat adtatok elő?

- A legelső darabunk az Óz, a nagy varázsló című mesejáték volt, majd a következő évben az Annie című musical került fel a repertoárba. A muzsika hangja című előadáson már én is felléptem, ahol az egyik Trapp-gyereket játszottam. Műsoraink között szerepelt még a Diótörő és az Egérkirály című darab is. 2016 nyarán mutattuk be a Szép nyári napot, ami annyira tetszett a nézőknek, hogy valószínűleg februárban is újra látható lesz.

Szalagavató

2016. december 2-án az Erzsébetligeti Színházban megrendezésre került az Egressy Szakgimnázium szalagavató rendezvénye.

A 12. K osztályban elfogadták Nagybányai Laci szenzációs ötletét: táncoljunk kánkánt. Ötletét eleinte ímmel-ámmal fogadták a többiek, majd megszavazták. Az of. javaslatára a keringőt is betanító tánctanár vállalta azt a nehéz feladatot, hogy ezeket a szálfatermetű fiúkat kiokítsa a kánkán alaplépéseire. André Bence mamája rátalált egy viszonylag olcsó táncruha-kölcsönzőre, ahol meglepően diszkrét mosollyal kezelték, hogy 13 fiú szeretne vörös-fekete csipkés ruhába bújva szerepelni. A srácok természetesen harsány kacajjal fogadták az első jelmezpróba képeit. A táncpróbák nem mentek zökkenőmentesen, ám a végeredmény mindenki számára emlékezetes volt.

Az osztály kisfilmjét Szedlák, Gángó és Nagy Feri készítette, ez eltért a szokásos képsorolástól, mivel volt benne némi koncepció, egy alapjáratú forgatókönyv szerint dolgoztak. A technikát többen szolgáltatták, végre sikerült valamit teljes összhangban összedobnunk.

A keringőben 6 pár vett részt ezúttal: kettő K-s, négy A-s, valamint egy C-s diák táncolt. A koreográfiát betanította: Vörös Bea, aki évek óta vállalja az Egressyben ezt a nemes feladatot. A ruhákat minden pár máshonnan kölcsönözte, csak a szmokingok származtak ugyanonnan. A fiúk néha úgy érezték nehéz viselet ez, a lányok mindegyike tündérkirálynőnek érezhette magát a hófehér ruhakölteményekben. Középiskolás pályafutásuk utolsó olyan pontja, ahol – az érettségit megelőzően – örök élményekre tehetnek szert, s még az unokáiknak is büszkén mutathatják majd meg erről a különleges alkalomról készült videókat.

A 12. a tanulónak bemutatkozó szövegén jól derült a közönség, valóban nem életből felmentett társaság...max. minden egyéb tárgyból igyekszik megnyerni az összes létező kedvezményt!

Az osztály a szalagavatót is igyekezett megúszni a lehető leglazább módon. A kisfilmet Parma Robin otthonról koordinálva szerkesztette, így az is előfordult, hogy valakinek kimaradt a kiskori képe, vagy csak a közös fotókon szeretett volna szerepelni.

Pető Orsi minden ösztönző eszközt hogy vessen, hogy a színpadon produkció létrejöjjön. A zenéket Orsi, részben az osztály tagjai össze.

be kellett,
bemutatott
részben
válogatták

S természetesen szükség volt a pozitív hozzáállásra is, hogy ideiglenesen a tanórát, hogy az ebédlőben is gyakorolhassanak akár heti 2x is.

tesitanár
átengedje

Az nagyjából mindenkinek fontos volt, hogy táncoljon. Volt, aki azt vallotta, ez még segíthet az osztály összetartásán is, ha minél többen táncolnak. Kelltek nekik, hisz így kicsit megtapasztalhatták, hogy egy osztályban mindenki kicsit függ a másiktól is. Vagyis, ha az egyikük nem figyelt kicsit, mindenki gyakorolhatott újra. Ezáltal megint egy kicsit jobban összerázódhattak talán.

Szalagtűzés után Fábián Orsi adta át Erzsi néninek a köszönő csokrot.

A keringőt Tichy Ádám és Pallagi Dani és partnerei merték idén bevállalni az osztályból.

Éjszakai túra

A téli szünetre szokás szerint meghirdették az éjszakai túrát iskolánkban. Mostanra mindenki tisztában volt vele, hogy ez nagyon hosszú mátrai túra lesz. Nos, igen, az esti fél7-es indulástól a csúcsig, 1014 m, valóban több mint 2 óra telt el. a kemény terepviszonyok és a nehéz táskák is izmosabbá tették a túrát.

fölfelé a táj igencsak változatos volt, sártól-hótól koszos, deres ,de voltak csupasz szakaszok is. Az erdőben csak a csend és a nyugalom honolt. Lélegzetelállító volt. Mi voltunk az egyedüli zajkeltő forrás. Látni csak azt láttuk, amit a zseblámpa fénye megvilágított. lehet, hogy néhol feltűnt egy-két világító szempár ?!

A csúcshoz közelítve egyre hidegebb volt az idő. Mire felértünk a Kékestetőre majd az arcunkra fagyott a mosoly, hogy hurrá, itt vagyunk. A rögtöni képkészítés után siettünk is le a táborba tüzet rakni. A hidegben a legfontosabb valóban a tűzgyújtás volt. Mint valami isten körül ültünk a tűz körül és melegedtünk. Persze a vacsit se hagytuk el: egy kis jó chilis bab, meg forró tea után mentünk aludni. Már hajnalban felébredtünk, mert az alvás nem volt könnyű a hideg és kemény, kényelmetlen polifonokon. raktunk a tűzre, s a hozott reggelit is elfogyasztottuk. Összepakoltunk, eloltottuk a tüzet, s elindultunk lefelé. A hosszabb úton mentünk, ezúttal 3órán túl is eltartott a lefelé menet. valahogy mégis kevésbé tűnt fárasztónak – bizti az esti chilis bab adta a lendületet :)

Reggel 5-kor már nyitva volt lenn egy falatozó, ahol ismét megreggeliztünk. csak ekkor tudatosult bennem, hogy véget ért a túra.

Én nagyon szeretem az ilyen típusú túrákat, csak ajánlani tudom a többi diáktársamnak is a részvételt. Az effajta kirándulások jók a léleknek és a testnek is.

Volt egyszer egy jubileum...

hogy méltóképpen ünnepelhessen iskolánk valamennyi érdeklődő régi és új tanítványa, tanárja, kollegája.

A 60 év lehetőséget adott a visszatekintésre, az eredmények, sikerek, emlékek számba vételére. Az első emeleten készítettünk egy iskolatörténeti kiállítást, amit később minden jelenlegi osztályunk is végignézhetett.

Iskolánk pont 60 éve nyitotta meg kapuit a diákok előtt. Ez már emberi léptékkal is szép kor, ezért szerettük volna méltó módon megünnepelni ezt a nem mindennapi jubileumot. Simon tanárnő koordinálásával készültünk egy rendezvénysorozattal,

Nov. 8-án 10-30-kor egy ünnepi műsorral, koszorúzással megnyitottuk a jubileumi hetet. Igazgatónőnk és Simon tanárnő nyitották meg az emléket egy rövid beszéddel. A tízedikes diákok készültek Egressy Gábor életéből egy rövid beszámolóval, majd Petőfi Egressyről szóló verséből adtak elő részleteket.

Nov. 8-tól délutánonként vidám, kötetlen beszélgetésekre vártunk régi diákokat, kollegákat, akik örömmel keresték fel egykori alma materjüket.

11-én estére ünnepi műsoros estét tartott iskolánk Simon tanárnő rendezésében, ahol fellépett a régi diákokból alakult táncgyűttes egy klasszikus koreográfiával, valamint jelenlegi diákjaink egy-egy művészi előadással.

Rácz István és énekesnő társa volt az egyik előadó: „Szerencsére szabad kezet kaptam abban, hogy mit adjak elő és kivel. Egy nagyon kedves barátnőmet kértem fel erre az alkalomra, akinek nagyon jó hangja van. Úgy döntöttünk, hogy valami igazán dögöset kéne játszani, amit azért az idősebb fül is megemészt. Mert tudtuk, hogy a többi fellépő iskolához méltó verseket és dalokat fog előadni, és mi szerettünk volna kiszakadni ebből a sablonból. Ami sikerült is, és a közönség sem bánta, ahogy láttam. Összességében a műsor nagyon jól sikerült. Így, hogy mi eltértünk a többi előadástól a stílusunkkal, szerintem a nézők is jobban élvezték az egészet a sokszínűség miatt. Megvallom, örültem volna egy hosszabb blokknak, hogy jobban kibontakoztassuk a tudásunkat, és hogy nagyobb érzelmi kavalkádot

adhassunk az embereknek. Ettől függetlenül nagyon élveztem a fellépést, és örültem, hogy tetszett mindenkinek a dal, amit játszottunk”.

Szíjártó Dorka egy dalt énekelt az Elisabeth c. musicalből, melynek a címe Az már nem én lennék volt. Dorkának ez volt az első fellépése iskolai jubileumi előadáson, s tetszett neki, hogy milyen sokszínűvé sikeredett egy tk. műszaki iskola ilyen jellegű, diákok által készített rendezvénye. Simon tanárnő osztályából Hegedűs Erik adott elő klarinétján egy klasszikus számot F-moll címmel, valamint Salamon Péter előadásában hallhatott a

közönség egy ihletett előadású Ady-verset, nem meglepően az Üzenet régi iskolámnak című költeményt.

A műsor után a vendégek az ebédlőben és a kiállítói folyosón idézhették fel közös egressys emlékeiket.

